

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Cobor cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta, căci am grăit că sunt deopotrivă în cer și pe pământ, precum a fost cuvântul Meu care spune: «*Sunt cu ai Mei până la sfârșitul veacurilor*». Amin.

Vin în grădina cuvântului Meu și Mă fac sărbătoare de sfinți pentru cei credincioși coborârii Mele din zilele acestea. Cei care au fost sfinți pentru Mine pe pământ ca să fie apoi pentru cer, aceia sunt și ei, ca și Mine, deopotrivă în cer și pe pământ, că de două mii de ani e mare pregătire pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl. Sfinții nu și-au pierdut niciodată răbdarea, dar doresc să vin Eu, și mereu Mă întrebă: „*Când, Doamne?*”.

Voi, copilași din urmă, voi, cei pe care vă numesc poporul Meu de azi, poporul venirii Mele, voi să nu uitați că sunteți copiii venirii Mele, și aceasta să lucrați, venirea Mea, căci sfinții din cer aceasta așteaptă și aceasta lucrează: venirea Mea. Și iată, vin, mereu vin, și vin sfinții cu Mine, și se împlinește Scriptura lui Enoh, care a spus că «*Vine Domnul cu sfinții în zeci de mii de mii*». Dar din nou grăiesc peste voi și peste cei ce cred ca voi, că alta este slava celor cerești, și alta este slava celor pământești. Fericit este omul care trăiește cerește pe pământ, că acela vede pe cele cerești, care nu se văd de către oamenii cei firești și trupești, căci trupul pofteste și iarăși pofteste împotriva duhului. Și iată întrebare cerească: ce este duhul împotriva căruia pofteste trupul?

Omul și mișcarea omului lucrează prea puțin pentru cele ale duhului, și de aceea nu le vede pe acestea, căci ele nu se văd cu ochii trupului. E mare taină să aibă omul de la Dumnezeu două rânduri de ochi. Omul a făcut din această taină blasfemie pentru cele ce sunt cerești în om. Omul și-a stricat ochii duhului său și a făcut din ei pământ și trup, căci omul aleargă trupestă și firește după Mine, fiindcă nu are învățător, iar pe Mine, Cel din Scripturi, nu Mă înțelege așa cum M-am așezat Eu în ele pentru omul cel sfânt cu mintea și cu inima și cu ochii și cu sufletul și cu mișcarea lui.

O, ce Mi-a făcut Mie omul! Dar ce Mi-a făcut omul cel de azi! Acesta a pregătit mânia Mea și M-a îmbrăcat în mantia urgiei care vine pe pământ, căci omul de azi a făcut blasfemie cu ochii duhului său, blasfemie asupra Duhului Sfânt, Care lucrează numai și numai prin oameni sfinți cu mintea și cu inima și cu trupul. Se dau oamenii prooroci, se dau învățători, se dau înțelepți și zic că împlinesc Scripturile venirii Mele, căci omul de azi și-a stricat prin semeție ochii duhului său, ochii minții, căci trupul omului pofteste împotriva duhului, împotriva minții omului, iar mintea se face țărână, ca și trupul.

Omul păcătos trebuie să se gândească la Dumnezeu cu umilință, nu cu semeție, căci greu de tot intră omul păcătos la Dumnezeu, fiindcă la Mine încape numai omul umilit, numai omul mic. Brațele Mele sunt cerești și părintești, și nu încape omul mare în ele. O, cine este cel ce stă în brațe? Oare, omul mare este? Nicidecum. Cel ce stă în brațe este cel mic, după cum și firea îl învață pe omul cel nepriceput în tainele duhului. Părintele se apleacă și își ridică copilul ca să-l ia și să-l țină în brațe pe cel mic. Așa și la Dumnezeu este: omul mic este omul umilit, care încape la Dumnezeu, căci greu de tot intră omul păcătos la Dumnezeu.

Vin cu învățătură curată și sfântă, căci altfel de învățător nu este învățător, ci este ucigaș de duhuri și stricător de vedere ca să nu vadă omul pe cele cerești. Nu-l pot îmbrățișa pe cel mare, căci cel îmbrățișat este cel mic, iar brațele sunt pentru cei mici, care se lasă îmbrățișați de părinții lor. Fericit este omul care lucrează cu duhul lui cer pe pământ, că acela vede pe cele cerești și le lucrează spre vedere, căci duhul pofteste împotriva trupului în omul cel ceresc. Și iată întrebare:

ce este duhul împotriva căruia pofteste trupul? Aceasta este taină mare, și este cerească, și omul trebuie să aibă două rânduri de ochi pentru ca să lucreze taina aceasta, dar omul și mișcarea omului lucrează prea puțin sau deloc pentru cele ale duhului, și de aceea nu le vede, căci ochii duhului nu sunt ochii trupului. Fericit este omul care are de la Dumnezeu ochi pentru cele ale duhului, căci omul și-a făcut singur ochi pentru duhul său. Cine este omul cu ochi de la Dumnezeu? Omul umilit, care se face mic și sfânt în mâna Mea, acela are de la Mine ochi și vede pe cele ale Duhului Sfânt. Duhul Sfânt nu lucrează pentru cei păcătoși decât mânie pentru pocăință, dar cei păcătoși sunt semeți și își acoperă rușinea lor cu cele ale lui Dumnezeu, zic ei, și aceasta este minciună, proorocie mincinoasă și nu de la Dumnezeu.

Omule, vin cu sfinții care au venit de pe pământ. Vin ca să stau de vorbă cu tine în sobor de sfinți și să-ți spun că nu este de la Mine omul păcătos care vine și îți spune ție că are de la Mine. Omule, ai căzut mai rău decât ești căzut, căci te apleci sub omul care zice că este văzător sau auzitor de duhuri. Fugi, omule, fugi de aiureala omului semeț, că iată ce ai pățit dacă ai fugit de Mine. Te-a găsit duhul rău pe cale fără Mine, și îți vestește pe cele ce le vede el cu ochii duhului lui, și s-a depărtat omul de frica de Dumnezeu și s-a încântat cu cele vopsite, dar vopsitul nu este de la Mine, și este diavol, diavol vopsit, care face din Dumnezeu vopseală, zice el. Dar Eu sunt adevăr, iar adevărul vădește minciuna și o nimicește cu tot cu trupul ei, căci omul minte asupra lui Dumnezeu.

O, copii din urmă, Eu v-am adunat pentru Mine și stau îmbrățișat cu voi ca să vă păzesc de vremea vopsită și pe dinăuntru și pe dinafară. V-am adunat dintre oameni ca să vă învăț din cer și să știți să poftiți cu duhul împotriva trupului. Amin.

Sunt pe pământ oameni fără duh, fără minte. Aceia se poartă după îmboldirile trupului, care le robesc inima și mintea și sufletul. Sunt mulți dintre aceștia care folosesc puțină evlavie către Dumnezeu, dar ei sunt fără minte și duc la evlavie deșartă suflete, mulțime de suflete. Sunt alții care-L caută pe Dumnezeu în oameni și se închină oamenilor, nu Mie. Sunt dintre ei mulți care dau slavă oamenilor și îi trag pe oameni la slava care vine de la om. Aceștia sunt oameni în biserică din lume, dar nu sunt fii ai bisericii, căci fiecare caută ale lor, nu ale lui Hristos, după cum scrie despre aceștia în Scripturi. Iată cuvânt neînțeles de omul fără duh, fără minte. Cuvântul acesta așa spune: *«Toți caută ale lor, nu ale lui Hristos»*, și toți poftesc cu trupul împotriva duhului și își fac mintea țărână.

Fiilor, au venit spre voi odată niște oameni cărora Eu le-am zis: *«Luați Duh Sfânt!»*. Eu îi știam semeți cu mintea și cu inima, și M-am întărit în cuvânt peste ei, și iar și iar le-am zis: *«Luați Duh Sfânt!»*, dar, vai, nu au luat, și s-au dus într-ale lor, că erau semeți în duhul lor. Ba s-a ridicat dintre ei cineva și a spus vouă: *„Cel ce are Duh Sfânt între noi, trebuie să mai ia?”*.

O, fiilor, mulți oameni merg la biserică, dar nu învață nimic, căci sunt iubitori de slavă deșartă și ispitesc pe Dumnezeu pentru voile lor. De aceea Eu vin în grădina cuvântului Meu ca să trec prin ea cu cuvântul și să Mă strecur între oameni Învățător sau Judecător. Nimeni nu se poate ascunde de învățătura Mea sau de judecata Mea cea prin cuvânt făcută peste tot omul.

Te-ai depărtat, omule, de frica de Dumnezeu, și ești fără de înțelepciune și fără de umilință. Te-ai încântat cu cele ale vremii, dar vremea este vopsită și pe dinăuntru și pe dinafară, adică și văzut și nevăzut, dar vopsitul nu este de la Mine, și este diavol care se acoperă cu haina Mea, dar este vopsit. Vai ție, omule care faci din numele și din haina Mea vopseală pe deasupra ta, ca să zică omul care te vede că ești de partea lui Dumnezeu. Dar Eu sunt adevăr, și voi nimici minciuna cu tot cu trupul ei, că omul minte asupra Mea, minte pe dinăuntru și pe dinafara sa, minte prin cele dinăuntru ale sale și nu ale Mele, și minte pe dinafara sa prin haina care seamănă cu haina Mea. Dar iată ce zic acestora: haina lor cea neagră o ascunde pe cea roșie, pe care o au nevăzută, iar haina lor cea roșie o ascunde pe cea neagră, pe aceea nevăzută. Negrul ascunde prin smerenia lui pe diavolul cel din omul mincinos. Roșul ascunde prin slava lui

deșartă pe diavolul, care este negru. Vai și iarăși vai de oamenii care iubesc roșul pe dinăuntru și pe dinafară, căci roșul este diavol vopsit cu slavă văzută, ca să înșele pe om. Vai și iar vai locașurilor care sunt numite biserici, căci vor fi sub judecata Mea, fiindcă au în ele roșu îmbrăcat în negru, și negru învelind pe roșu. Vai și iar vai locuințelor oamenilor de pe pământ care și-au pus roșu peste ele, căci aceasta este vopseală și semn rău. Și, în sfârșit, vai omului care se acoperă cu haină roșie, că aceea e plata lui, plata omului mincinos care dă să-i facă pe oameni să se bage sub mantia minciunii și sub semnul omului blestemat: roșul.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul lumii, am fost tras de omul mincinos și am fost îmbrăcat în mantie roșie spre batjocură. M-a îmbrăcat ca să Mă batjocorească. M-a îmbrăcat așa ca să Mă înjosească sub haină mincinoasă. După ce M-au batjocorit cu haina lor numindu-Mă regele lor, rege cu coroană făcută din spini, scuipându-Mă, ingenunchind în fața Mea, bătându-Mă cu trestie, numindu-Mă rege, M-au dezbrăcat de haina slavei deșarte și Mi-au dat înapoi haina Mea și M-au dus să Mă răstignească, să-Mi dea plata ca unui om mincinos.

O, copilași din urmă, copii ai cuvântului Meu cel din urmă! Eu v-am învățat pe voi să nu vă purtați cu cămașa vopsită și cu haina vopsită. V-am povățuit să purtați haina curată, fiilor, hăinuța albă și sfântă, căci în biserica Mea cea adevărată, haina neagră este haină albă, căci acoperă albul spre smerenia omului curat, iar haina albă este haina Mea, haina cu care Eu am fost răstignit, haina pe care omul minciunii o numea minciună, căci Îmi zicea: „*mincinosul*“. Biserica Mea este cu haina albă și nu are în ea și pe ea haină roșie. Acolo unde s-a vopsit cu roșu, acolo Eu nu Mă apropiu, că Eu Mă depărtiez de semnul omului mincinos, care s-a făcut rege în locul Meu peste oameni. Haina Mea este cămașa albă, iar coroana Mea este din spini, și acolo Eu sunt rege, acolo unde biserica este ca și Mine, nu ca omul cel cu slavă deșartă. Adevărații slujitori ai Mei ascund albul sub haina lor neagră, dar slujitorii cei mincinoși și răstignitorii Mei ascund roșul sub haina lor cea neagră și sub haina lor cea albă, căci cel mare al lor și-a pus haină albă ca și a Mea și s-a semețit și Mă prigonește ca și Caiafa, care M-a făcut mincinos. O, deșertăciune a deșertăciunilor! De unde te-ai ivit ca să umpli pământul cu vicleșug?

– *Doamne, noi suntem coborâți din cer cu Tine la praznic de cuvânt în grădina Ta de pe pământ; cei trei arhierei pe care Tu ne-ai așezat să-Ți slujim pe pământ și în cer; Tu, și nu omul cel mincinos care-și zice biserică a Ta.*

Doamne, suntem obosiți de așteptare. Ne sculăm cuvânt lângă Tine și rostim cuvânt din cuvânt: cei ce-și zic azi biserică, sunt mincinoșii zilelor cele de apoi, care-i zic minciunii biserică. În numele Tău și prin Tine poruncim minciunii să tacă! În numele Tău și prin Tine poruncim adevărului să vorbească! Amin, amin, amin. Să vorbească peste minciună!

Dați-vă la o parte din fața lui Dumnezeu, voi, apostoli mincinoși, care căutați ale voastre și nu ale lui Hristos! Dați loc Domnului peste pământ, că voi aveți haină peste haină și slujiți trupului, care poștește împotriva duhului, și sunteți fără minte dacă sunteți împietriți la cerbice, iar cei împietriți calcă peste vestea Duhului Sfânt, Care străbate cerul și pământul și pe om, calcă peste venirea Domnului cu sfinții Lui în zeci de mii de mii. Voi, apostoli iubitori de trup și de slavă deșartă, arhierei și preoți și monahi, care aveți haină peste haină, dați-vă deoparte din calea venirii Domnului! Lăsați pe Domnul să vină, că vine; vine să îplinească Scriptura venirii Lui. Unde ați băgat această Scriptură? Vine Domnul! Vine, și Se vestește pe Sine, și vine!

Doamne, vino împotriva celor ce-Ți zădărnicesc venirea, că aceștia au pus negru peste roșu și sunt fiii veacului acesta și mănâncă și beau și se însoară și se mărită ca în vremea lui Noe, dar Tu vii ca în vremea lui Noe, căci așa ai spus că vii. Amin, amin, amin.

– O, sfinți ai Mei, vin. Vin să vă dau moștenirea pentru care ați trudit: cer nou și pământ nou, și Eu, cu sfinții Mei, întru plată de sfinți. Vin, că e plină cupa, iar venirea Mea va da peste cupă și ea se va vărsa peste omul cel mincinos de pe pământ, care s-a vopsit și s-a numit biserică. Vin, că Eu am spus aceasta. Amin, amin, amin.

Iar voi, copii din urmă care v-ați așezat punte între cer și pământ ca să trec Eu și să vin pentru cei drepti și pentru cei mincinoși, lucrați lucrarea duhului, care pofteste împotriva trupului, lucrarea care pofteste pe Dumnezeu în voi. Omul și mișcarea omului lucrează prea puțin pentru cele ale duhului, și de aceea nu le vede pe acestea, căci ele se văd cu ochiul duhului. E mare taină să aibă omul de la Dumnezeu două rânduri de ochi, și iată, omul a făcut din această taină blasfemie pentru cele ce sunt cerești în om și cu omul.

O, ce Mi-a făcut Mie omul cel de azi, omul care-și zice slujitor al Meu și biserică a Mea! Mi-a luat locul și l-a lăsat pe om să se piardă de pe calea Mea, căci omul de azi și-a stricat prin semeție ochii duhului său, ochii minții, iar mintea se face țărână ca și trupul. Omul neumilit nu intră la Mine, că este mare în duhul său și se semețește cu mintea sa. Eu îmbrățișez pe cel ce stă în brațe, iar în brațe stau cei mici. Eu Mă aplec să-l iau în brațe pe cel mic, și iată taină neînțeleasă de omul fără duh, fără minte. Vine vremea să-i trebuiască omului mintea pe care n-a avut-o până acum, mintea cea de la Mine. Am venit să-i dau omului minte ca să aibă, și omul zice că are și nu ia de la Mine.

Fiilor, gătiți venirea Mea, că vin mereu cu praznic de cuvânt la voi. Vin să vă spun despre zilele care vin și despre omul care vine înaintea Mea; vin să-l vădesc, ca să audă de la Mine cei ce vor cu Dumnezeu și să se ascundă de cel ce vine ca un miel înaintea Mea, dar el este furul, furul Mielului. Fiilor, stați deschiși, că vin să grăiesc tainele Mele din zilele voastre cu Mine. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-1999